

ZESPÓŁ SZKÓŁ Z ODDZIAŁAMI INTEGRACYJNYMI W KELNIE

**KOCHAJĄCA
ZWIERZĘTA - KLASA -
III C (str. 15-16)**

**COMENIUS
Regio
"Edukacja
uczniów wraz
z rodziną"**

(str. 10-13)

**TRADYCJE I ZWYCZAJE
BOŻONARODZENIOWE
(str. 23 -28)**

**Szkolne
Zespoły
Kompetencyjne z
Kielna -
sukcesów ciąg
dalszy (str.17-18)**

**"Przepraszam Cię
mamo" (str. 13)**

**Kiermasz
Świąteczny - tym
wydarzeniem żyli
wszyscy...
str.2-4.
MIKOŁAJKI**

**30 rocznica
stanu
wojennego
(str. 8)**

Do wyboru do koloru c.d.str. 3

Kiermasz Świąteczny to już tradycja w naszej szkole.

Święta Bożego Narodzenia to czas radosnych spotkań w miłym, rodzinnym gronie, dlatego Rada Rodziców, Grono Pedagogiczne oraz uczniowie 4

uczniowie mogą zaprezentować swoje umiejętności. A było co pokazać.

Wśród honorowych gości obecny był **pan Zbigniew Engelbrecht**- wójt Gminy Szemud, ksiądz kanonik **Franciszek Rompa**, pani doktor **Halina Pietkun**, **pani Alicja Grządkowska** - kierownik Referatu Oświaty, **pan Sławomir Napieralski** dyrektor Gminnego Centrum Kultury Sportu i Rekreacji w

Szemudzie, **pani Wiesława Wenzel** sołtys wsi Kielno, radni: **pan Witold Hoppa**, **pan**

Władysław Hirsch, **pan Ryszard Kalkowski**.

Widownia dopisała. Sala pękała w szwach. Występy rozpoczął przepiękny występ chóru szkolnego,

który wprowadził wszystkich w temat tegorocznego kiermaszu - „Cztery pory roku.

Następnie uczniowie klas integracyjnych przedstawili tradycje i zwyczaje wigilijne. Uczniowie klas „0 w pięknych jesiennych strojach zatańczyli „Jesiennego kujawiaczka. Uczniowie klas I przedstawili najcieplejszą porę roku - lato. Koleżanki i koledzy z klas II wiosnę.

grudnia 2011 roku zaprosili do naszej szkoły swoich bliskich i Przyjaciół Szkoły na Kiermasz Świąteczny. W

alendarzu imprez szkolnych kiermasz zajmuje szczególne miejsce. Jest on wydarzeniem wyjątkowym, ponieważ w dniu tym

Do wyboru do koloru c.d. na str.4

Klasy III sypały śniegiem tak obficie, że na sali zrobiło się biało nastąpiła zima. Występ uczniów klas młodszych przeplatany był scenkami uczniów uczęszczających na lekcje języka kaszubskiego. Przedstawili oni dwie bardzo wesołe historyjki w języku kaszubskim.

Poza wspaniałymi pokazami nasi goście mogli zakupić świąteczne artykuły wykonane przez uczniów, nauczycieli, rodziców, a nawet babcie. Wszyscy chcieli nam pomóc.

Hitem tegorocznego kiermaszu były bombki z elementami haftu kaszubskiego,

futurystyczne choinki, mikołajki i aniołki. Aniołki z piłką, na nartach, zrobione szydełkiem, gipsowe, z drewna, małe, duże, chude, grube, zamyślane, wesołe, z warkoczami i bez. Do wyboru, do koloru. Każdy mógł wybrać coś dla siebie. Nie zabrakło stroików, kartek świątecznych i gwiazdek. W tym roku bardzo ciekawie przedstawili się uczniowie gimnazjum

realizujący projekt „Rozwój przez kompetencję” prowadzony przez panią Małgorzatę Ługin i panią Aleksandrę Golik. Na tle wcześniej wykonanej scenerii reklamującej kraje Europy uczniowie przygotowali i sprzedawali potrawy

pochodzące z różnych państw. Od ciastek francuskich, poprzez hiszpańskie przystawki tapas i omlet z owocami, po tartę i zdrowy jogurt. Rozdawali przepisy na

zdrowe dania, sprzedawali własnoręcznie wykonane kalendarze. Dzięki temu pokazowi wszyscy goście mogli

przenieść się do dalekich krain i poznać zupełnie

nowe smaki.

W kawiarence „Pod świerkiem” można było usiąść przy stolikach, porozmawiać ze znajomymi, kupić kawę lub herbatę oraz pyszne ciasta

przygotowane przez mamy naszych koleżanek i kolegów. Goście mogli spróbować swojskiego chleba ze smalcem i kiszonym ogórkiem.
120 minut

Do wyboru do koloru

przedświątecznego spotkania szybko minęło. setki osób. Aż trudno uwierzyć, że było nas tylu. Było miło. Nauczyciele tacy inni, na luzie, choć w pracy i to w niedzielę. Przyszli absolwenci naszej szkoły, pomagali nam.

Mam nadzieję, że wszyscy nasi goście patrząc na stroiki

świąteczne zdobiące wigilijne stoły z przyjemnością będą wspominali chwile

spędzone razem z nami podczas Kiermaszu Świątecznego.

Dominika Peliksze

HUMOR

Jakiś facet przytępuje Fąfarę, jak w lesie ścina choinkę.

- Co, tniemy choineczkę

na święta, bo nie łaska kupić u gajowego?

- Tak odpowiada wystraszony Fąfara.

- Głupstwo - odpowiada święty Mikołaj. - Nie masz mi za co dziękować.

- Wiem, ale mama mi kazała. X X X

Przedszkolak pyta kolegę:

- Co dostałeś na gwiazdkę?

- Trąbkę.

- Mówiłeś, że dostaniesz lepsze prezenty!

- To super prezent! Dzięki niej zarabiam codziennie złotówkę!

- W jaki sposób?

- Tata mi daje, żebym przestał trąbić!

- W takim razie zetnij pan i dla mnie!

X X X

Przed świętami św. Mikołaj rozdaje prezenty

na ulicy. Jasio po otrzymaniu jednego z nich mówi:

- Święty Mikołaju, dziękuję ci za prezent.

M I K O Ł A J K I

Mikołajki to święto, w którym Święty Mikołaj (na prawdę osoba za niego przebrana) obdarowuje dzieci i dorosłych prezentami.

Najczęściej nocą z 5 na 6 grudnia wkłada je do butów lub skarpet. W niektórych domach, żeby Mikołaj włożył prezenty do butów, trzeba je najpierw wyczyścić. Święto to wzięło się

według legendy od **Świętego Mikołaja z Miry** (jak udowodniono istniał naprawdę),

który ofiarowywał ludziom pieniądze. Robił to potajemnie. Był on biskupem.

byłeś greczny?

Przyszedł do Ciebie Mikołaj?

Mariusz K.
Drugiego grudnia

klasy I - III wyjechały

do szkoły w Szemudzie na Mikołajki. Na początku pan przywitał wszystkie dzieci i powiedział żebyśmy się poznali, następnie

W kościele chrześcijańskim obchodzi się

wypowiadał nazwy miejscowości a dziewczynki

tego dnia jego święto.

6 grudnia br. odbyły się w niektórych klasach przedstawienia, które opowiadały o magii Świąt Bożego Narodzenia, o tym, że dzieciaki powinny być grzeczne nie tylko przed świętami, ale przez cały rok.

Na imprezie nie zabrakło Świętego

i chłopcy czekali aż wypowie nazwę wsi z której przyjechali i jak ją usłyszeli to podnosili rękę w górę.

Ania P.

Mikołaja. W klasach młodszych uczniowie wspólnie z paniami wychowawczyniami

piekli smaczne pierniki i tu również zawitał Mikołaj, który rozdał maluchom prezenty. Mikołaj przywiózł je do nas z mroźnej Laponii.

Atmosfera Mikołajek trwała cały dzień. Mikołajowi tak spodobało się u nas, że poprosił swoich pomocników, aby w strojach Mikołaja przez cały dzień roznosili słodkości dzieciom.

A Ty, Drogi Czytelniku,

CYBERPRZEMOC

W czwartek 24 listopada 2011r. w Zespole Szkół z Oddziałami Integracyjnymi w Kielnie odbyła się prelekcja na temat cyberprzemocy.

Najpierw pani prowadząca spotkanie poprosiła uczniów o napisanie definicji słowa Internet. Później pokazała nam krótki film

o tym, jak łatwo zrobić krzywdę innej osobie za pomocą komputera (zdarzenie z filmu

miało miejsce w rzeczywistości). Oglądaliśmy także bohaterów strony sieciaki.pl. Dowiedzieliśmy się jak można uzależnić się od komputera. Jak zareagować, gdy ktoś umieści filmik z moim udziałem bez mojej wiedzy w sieci, gdy

zaczepi nas ktoś obcy w Internecie. Od osoby prowadzącej otrzymaliśmy kartki z zasadami bezpiecznego użytkownika Internetu oraz adres strony internetowej (helpline.org.pl) i numer telefonu (0800100100), pod którym można zgłaszać informacje o cyberprzemocy. Na

W tym dniu miały

miejsce jeszcze dwa inne spotkania o tej samej tematyce. Prowadziły je te same osoby z

nauczycielami

naszej szkoły oraz naszymi rodzicami tuż przed wywiadówką.

Kinga Krauza

Humor

Jasio pisze list do świętego Mikołaja:
- "Chciałbym narty, łyżwy, sanki i grypę na zakończenie ferii świątecznych".

koniec posłuchaliśmy piosenki wymyślonej przez

gimnazjalistów z innej szkoły o Internecie.

Z tej lekcji trzeba zapamiętać: nie powinno się umawiać z osobami poznanymi w Internecie; nie podawać swoich danych osobowych oraz innych ludzi; w niku i haśle nie podawać imienia ani daty urodzenia; dwa razy się zastanowić zanim wyśle się wiadomość na nieznaną adres; nie zaczepiać innych; gdy coś złego się dzieje, powiadomić osobę dorosłą.

(...) Myślę o każdym zbliżających się dniach Bożego Narodzenia -

niezależnie od czci, jaka budzi w nas sama nazwa tych świąt oraz ich istota, jeśli sprawy te w ogóle dadzą się rozdzielić - jako o dniach błogich, dniach przepięknych dobrocią, duchem miłosierdzia, dniach radosnych. (...)

Karol Dickens

MUSIC SHOW - AFROMENTAL

Afromental- polski zespół muzyczny pochodzący z Olsztyna. Zespół powstał w 2004r. wykonuje muzykę w stylu Funk, reggae, R&B i soul.

Skład zespołu od siedmiu lat pozostaje taki sam:

Wojciech "Wozzo" Łozowski (wokal)

Tomasz "Tomson" Lach (wokal) , Aleksander Milwiw- Baron (gitara)

Bartosz "Śniady" Śniadecki (klawisze)
Wojciech "Lajan" Witczak (gitara)

basowa)
Tomasz Torres (perkusja)
Grzegorz Działmas Działka (perkusja)

Dzięki serialowi 39 i pół zespół stał się brzydziej rozpoznawalny i zauważalny na polskim rynku muzycznym.

Zaprezentował tu premierowe nagrania. W filmie Kochaj i tańcz pojawiły się kolejne utwory. Zostały one wydane na kolejnej płycie Playing With Pop. 13 czerwca 2009 zespół otrzymał Superjedynekę w kategorii zespół

znane utwory zespołu to: Radio Song, Pray for love oraz promujące nowy krążek Rock&Rollin Love i Rollin With You. Ich utwory dostarczają wiele radości, energii, siły,

roku. W swojej karierze formacja była wielokrotnie

nominowana do nagród, z których otrzymała osiem nagród muzycznych. Ostatnia z nich to Artysta bez granic w 2011r. W swej dotychczasowej działalności Afromental wydał trzy albumy muzyczne: The Breakthru , Playing With Pop oraz najnowszy The B.O.M.B . Wszystkie albumy moim zdaniem są rewelacyjne. Jednak osobiście moim numerem one jest ich najnowszy album The B.O.M.B. Najbardziej

mocy i chęci do życia. Grupa cały czas się rozwija, wiele koncertuje po Polsce i za granicą.

Polecam iść przynajmniej na jeden koncert, jest niepowtarzalna atmosfera, power, mnóstwo emocji, dobrej zabawy. Chłopacy po koncercie wychodzą do fanów, rozdają autografy, chętnie pozują do zdjęć z fanami. Życzę im coraz większej ilości fanów oraz powodzenia w dalszej karierze muzycznej.

Tak Trzymać!!!

Opracowała: Dorota Skonka

30 rocznica stanu wojennego

13 grudnia br. mija 30 lat od wprowadzenia w Polsce stanu wojennego. Po decyzji ówczesnego premiera i ministra obrony gen. Wojciecha Jaruzelskiego 13 grudnia 1981 r. na ulicach miast pojawiło się ok. 70 tys. żołnierzy z ciężkim sprzętem.

Wojsko zajęło strategiczne punkty, przejęło kontrolę nad najważniejszymi

instytucjami państwa oraz zakładami pracy. Jednocześnie internowano ok. 5 tys. osób (w czasie całego stanu wojennego 10 tys.) i zdelegalizowano NSZZ Solidarność. Zaostrzono cenzurę oraz wprowadzono godzinę milicyjną.

Ukonstytuowała się Wojskowa Rada Ocalenia Narodowego, która nominalnie objęła władzę.

W nocy z 12 na 13 grudnia oficjalną uchwałę o wprowadzeniu w Polsce stanu wojennego podjęła Rada Państwa. Do dziś prawnicy spierają się, na ile ta decyzja

interwencji

radzieckiej, które zmusiły władzę do zdecydowanych kroków.

Stan wojenny

został zawieszony

31 grudnia 1982 r., a zniesiony 22 lipca 1983 r. Przed Sądem Okręgowym

w Warszawie toczy

się proces autorów stanu wojennego, w tym gen. Jaruzelskiego.

oraz dekryty regulujące funkcjonowanie kraju w

czasie stanu wojennego były legalne i zgodne z konstytucją. Podobnie nie ustają spory na temat zasadności i przyczyn wprowadzenia stanu wojennego. Jego przeciwnicy zarzucają gen. Jaruzelskiemu chęć zdławienia demokratycznej opozycji oraz uratowanie PZPR przed utratą władzy. Zwolennicy wskazują liczne zagrożenia wewnętrzne, w tym rozpad państwa, oraz zewnętrzne m.in. groźbę

Wszystkich, których spotkała jakaś niesprawiedliwość i krzywda, wciąż

przepraszam.

Czynię to raz jeszcze napisał generał w specjalnym oświadczeniu wydanym z okazji rocznicy.
W. K.

Patrzy na równy tłumów marsz,

Milczy wsłuchany w kroków huk,

A mury rosna, rosna, rosna,
Łańcuch kołysze się u nóg.

Trochę Humoru

FAJNE TEKSTY

Po świętach Bożego Narodzenia do psychiatry przychodzi mały Jasio i mówi:

- Panie doktorze, z moim tatą jest coś nie w porządku. Przed kilkoma dniami przebrał się za starego dziadka i twierdził, że nazywa się św. Mikołaj!

x x x

W wigilię chłop jedzie furmanką, a obok biegnie pies. Ponieważ koń

biegnie leniwie, chłop bije go batem.
- Jeszcze raz mnie uderzysz, to będziesz szedł piechotą! mówi koń.
- Pierwszy raz słyszę, żeby koń mówił! dziwi się chłop.
- Ja też! mówi pies.
x x x

- U Kowalskich na

strychu.
- To oni tam hodują grzyby?
- Nie, suszą.
x x x

Jasio mówi do

mamy:
- Mamusiu, chciałbym ci coś ofiarować pod choinkę.

- Nie trzeba,

syneczku .
- Jeśli chcesz mi sprawić przyjemność, to popraw swoją

Dwaj starszuszki spędzają wspólnie święta.

Patrząc na gwiazdę betlejemską, jeden z nich wspomina:

- Moja żona, kiedy zauważyła spadającą gwiazdę, powiedziała: "pomyśl o czymś, a twoje życzenie spełni się, kiedy gwiazda spadnie".
- Co było dalej? pyta drugi.
- Życzenie się spełniło. Gwiazda spadła na nią!

x x x

Fąfarowa pyta męża:
- Gdzie ty uzbierałeś tyle grzybów przed samą wigilią?

jedynkę z matematyki.
- Za późno, mamusiu. Kupiłem ci już perfumy.
x x x

Fąfarowie przygotowują się do wieczerzy wigilijnej. W pewnej chwili Fąfarowa pyta męża:

- Czy zabiłeś już karpia?
- Tak, utopiłem go.
x x x

Kolega pyta Fąfarę:
- Czy w tym roku kupiłeś coś pod choinkę?
- Owszem, udało mi się kupić stojak.

Zebrał: W. K.

COMENIUS Regio "Edukacja uczniów wraz z rodziną"

Zespół Szkół z Oddziałami Integracyjnymi w Kielnie
- partnerem w realizacji projektu z Litwą:
COMENIUS Regio "Edukacja uczniów wraz z rodziną"
Projekt jest realizowany w ramach współpracy z Referatem
Oświaty, Kultury i Zdrowia Urzędu Gminy oraz Gminnym

**Centrum Kultury,
Sportu i Rekreacji
w Szemudzie.**
Partnerami
litewskimi są:

**Centrum Edukacji
w Varenie i szkoła
w Varenie.** Projekt
jest realizowany od

instytucji biorących

udział w projekcie,
przedstawienie
oczekiwań i
zamierzeń. Wizyta
na Litwie

uzmysłowiła nam,

że w dużym
zakresie borykamy
się z podobnym i
problemami w
oświacie i nie tylko.
Jednym z nich jest

września 2011 do lipca 2013 roku.

problem finansowania oświaty ściśle

W ramach projektu w dniach 14 -18
listopada w Varenie na Litwie odbyło się
spotkanie regionów partnerskich, w którym
wzięło udział sześcioro nauczycieli z naszej
szkoły.

Celem tych pierwszych kontaktów było
wzajemne poznanie przedstawicieli

związany z
demografią.
Zarówno na Litwie,
jak i u nas zdarzają
się trudności z
utrzymaniem szkół
o zbyt małej liczbie

uczniów. Ciekawym doświadczeniem było dla nas poznanie Centrum Oświaty w Varenie

- instytucji łączącej zadania
poradni psychologiczno -
pedagogicznej oraz
ośrodka doskonalenia
nauczycieli. Dzięki takiej
organizacji działań jak w
tej placówce dziecko i
rodzice mają duże szanse
na otrzymanie
kompleksowej pomocy.
Jednakże wyzwaniem dla
kadry tego ośrodka jest
pozyskiwanie funduszy.
Tylko częściowo są oni
finansowani przez

samorząd, wiele środków zdobywają poprzez udział w różnego rodzaju projektach. Oprócz wymiany doświadczeń mieliśmy także czas na zwiedzanie Vareny i okolic - Parku

Narodowego i jego świetnej bazy dydaktycznej oraz muzeum etnograficznego. Przekonaliśmy się także, że wiele wysiłku Litwini wkładają w kultywowanie i propagowanie wśród młodego pokolenia tradycji i kultury ludowej. A dodatkowo byliśmy niezwykle ujęci wspaniałą

Teraz nadszedł czas realizacji projektu w Polsce.

28 listopada w Zespole Szkół w Kielnie odbyły się Warsztaty Terapii Zajęciowej zorganizowane dla nauczycieli z Gminy Szemud. Ich celem było poznanie form i metod pracy z dziećmi o różnych rodzajach niepełnosprawności, z młodzieżą posiadającą zaburzenia w zachowaniu,

niedostosowaną społecznie, pochodzącą z rodzin patologicznych. W poniedziałkowe

popołudnie o godzinie 15.00 grupa pań z naszej placówki oraz ze szkół w Łebnie i Koleczkowie udowodniła, że możemy pomóc niepełnosprawnej

młodzieży - właśnie poprzez zabawę, ruch, dźwięk i zapach. Po kilku słowach wstępu

pani dyrektor Joanny Kułaga oraz kierownika Referatu Oświaty, Kultury i Zdrowia- pani Alicji Szarafin-Grządkowskiej prowadzące - pani Anetta Wróblewska i pani Grażyna Drabińska wprowadziły uczestniczki
ciąg dalszy na str.12

gościnnością i serdecznością naszych gospodarzy. Jest tak jak mówią Dzukowie: ten region to kraj pięknych

lasów, czystego powietrza, krystalicznej wody i ludzi o gorących sercach.

ciąg dalszy z str.11 terapii w tematykę szkolenia. Zaczęły od wyjaśnienia, czym jest terapia zajęciowa. Na prezentacji multimedialnej przedstawiły obszary, którymi się ona

zajmuje, a także przybliżyły rodzaje ćwiczeń, jakim później zostały poddane przybyłe nauczycielki. No i zaczęło się..... Dobieranie w pary, celowe owijanie się rękami papierowym, zadania budujące zaufanie dziecka niepełnosprawnego w grupie oraz pomiędzy terapeutą, terapia

dźwiękiem i zapachem, a także prace usprawniające manualne zdolności

dzieci, takie jak wykonywanie przepięknych broszek z organtyny oraz makaronowych ozdób świątecznych. Siedząc na dywanie, pracując w kiluosobowych grupach, układałyśmy słoneczko przyjaźni

i poddawałyśmy się masażom. Za pomocą liści, świec i olejku o zapachu lawendy oraz odpowiednio dobranego podkładu muzycznego, uczyłyśmy się, jak dzieciom z niepełnosprawnością głęboką przekazać wiedzę o jesieni. Poznałyśmy mnóstwo zabaw i technik mających na celu

wiedzę, w dobrym

nastroju i z nadzieją na kolejne, równie przydatne i owocne szkolenia.

Przed nami kolejne działania realizowane w ramach projektu:

- 13 grudnia

odbędzie się konferencja „O potrzebach dzieci niepełnosprawnych”
" marzec 2012 -

usprawnienie naszej pracy i pomoc dzieciom. W

przerwie na poczęstunek omawiałyśmy każdą z metod pod kątem możliwości jej wykorzystania w codziennej pracy. Czterogodzinne spotkanie przebiegło w bardzo miłej i sympatycznej atmosferze przeplatanej zajęciami, z muzyką w tle, otulone przyjemnym, ciepłym zapachem kawy i ciasta. Myślę, że każda z nas opuszczała spotkanie wyposażona w nową niezwykle potrzebną

poradnictwo psychologiczno-pedagogiczne dla rodziców
" marzec 2012- warsztaty

dla nauczycieli :
„Nowatorskie metody pracy z uczniami niepełnosprawnymi”
" kwiecień 2012- październik 2012- lekcje otwarte dla rodziców
" maj 2012- wycieczka uczniów wraz z rodzicami do Gdańska
" kwiecień 2013- wycieczka uczniów wraz z rodzicami do Sopotu

ciąg dalszy na str. 13

"Przepraszam Cię mamo"

Teatr "Kurtyna" jest najstarszym Teatrem Profilaktycznym w Polsce, został założony w 2000 roku w Krakowie. Aktorów z miasta nad Wisłą gościliśmy ponownie w naszych murach 8 grudnia br.

Najnowszy spektakle teatru poruszający się w obszarze profilaktyki przemocy, połączony z prelekcją adresowany był do

uczniów gimnazjum.

Postępująca brutalizacja życia, akceptowana i kultywowana przez

wielu ludzi dorosłych a naśladowana przez młodzież, prowadzi do narastającej fali agresji we wszystkich sferach życia.

Wyładowywanie agresji przez "młodych gniewnych", na przypadkowych

osobach (rówieśnikach) powodowane jest często przez środki odurzające. Tragedie rodzinne i społeczne, będące wynikiem stosowania przemocy przez nieletnich, często w nich samych nie wywołują żadnych emocji. W świadomości młodych ludzi nie uruchamiają mechanizmu empatii

konsekwencje

prawne czekające na nieletniego sprawcę przestępstwa.

W.K.

Matczyne ręce

**przy ognia blasku
Ciepły całuje płomień,
Wśród nocnej**

ciszy,

**Gdy Syn już zaśnie,
Odpoczną ręce obie...**

Anna Warecka

czy poczucia winy. Młodzi ludzie często nie zdają

sobie sprawy z konsekwencji moralnych i prawnych wynikających z faktu pobicia człowieka. W przedstawieniu **"Przepraszam Cię mamo"** przypadkowa bójka kończy się śmiercią 17 letniego chłopaka. Chęć zabrania czegokolwiek przypadkowo spotkanej osobie spowodowała tragiczne w skutkach zdarzenie. Przedstawienie pokazuje wartość życia, smutek po starcie bliskiej osoby i

ciąg dalszy ze str.12.

" listopad 2012- marzec 2013- program rozwijający

wśród uczniów samodzielność „Jestem samodzielny"

" listopad 2012- marzec 2013- przygotowanie przedstawienia dla rodziców „Legendy kaszubskie"

**Opracowanie:
Anetta Wróblewska,
Joanna Kułaga i Maria Urbaniak.**

Pozdrowienia

Pozdrowienia dla
najlepszych
przyjaciółek: **Anci i
Marty - Wasza P.**
Pozdrowienia dla

**Julki z klasy III b
SP.** Wesolych Świąt
i dużo.....
prezentów - **Pati.**
Pozdro dla **Dorotki
i Sylweczka od
Lidki.**
Pozdrowienia dla
**Karoliny- Twój
kolega.**
Pozdro dla **Dali i
Wery** i dla tej co się
tak płacze koło

mnie = **D.**
Pozdro dla klasy **I b** od dwóch uczennic
z **I a.**
Pozdrowienia dla **Pana od historii -
Angelika B.**
Pozdrowienia dla **Pani Eweliny
Czapiewskiej od całej IIa gim.**

Pozdrowienia dla

**Pani Eweliny
Czapiewskiej - od
Kingi Krauza z
klasy VI b.**

Pozdrowienia dla

super kumpeli
Martynki Hopa.
Na Ciebie zawsze
można liczyć w
dobrych i złych

chwilach -

Karolina.
Pozdrowienia dla
**Pati Paczoska i
Pauliny
Grzeńkowskiej z**

Pozdrowienia dla **Tomka z
V a - od Laury.**

Pozdrowienia dla
najlepszego **tancerza z
VI b - od xxxx**
Serdeczne pozdrowienia
dla **Pani Danuty Miotke** z
okazji zbliżających się
Świąt Bożego Narodzenia i
zbliżającego się Nowego
Roku - życzy **klasa V b.**
Pozdro dla **Cezarego
Taube od Bercika.**
Pozdrawiamy naszą
kochaną **Pania Sylwię
Holk- Łebską -
Angelika i Laura.**
Pozdrowienia dla **Julii W. z
IV b - koleżanka**

III b - od Julia Parchem.
Pozdrowienia dla pewnego
chłopaka - tylko nie
wiem, z której klasy :**D.**

Pozdrowienie **dla mamy i
taty - od Klaudii.**
Pozderko gorące dla
najlepszej **kumpeli
Dominiki. Od koleżanki
z Twojej klasy.**
Pozdrowienia dla
wszystkich czynnie
zaangażowanych w **JG ;D.**
Pozdrowienia grupy z
**kółka teatralnego
'Maska' od Kamila z
VI a.** Pozdro dla **Pana W.
Kozakow - od redakcji
'Gryziptiór'. Zebrała: P.P.**

KOCHAJĄCA ZWIERZĘTA - KLASA - III C

Jestem uczennicą klasy III c. Wychowawczynią mojej klasy jest pani Anna Mischke. Jest nas czternaścioro, 8 dziewczyn i 6 chłopców. Nasza Pani ma z nami nie lada utrapienie. Jesteśmy bardzo rozgadani i mało zdyscyplinowani. Ale mamy nie tylko wady, zalety też. Jako

kilku lat, lubimy się, pomagamy sobie, ale czasami dochodzi między nami do drobnych

nieporozumień. Dziewczynki są bardziej dojrzałe. Interesujemy się już poważnymi sprawami, takimi jak np. moda. Chłopcy natomiast nie wyrosli jeszcze z zabawek. Przynoszą do szkoły samochodziki i na przerwach urządzą sobie zawody. Każdy z nas jest inny, ma inne

zainteresowania i talenty. **Łukasz Bieszk** lubi grać w piłkę nożną i jest w tym naprawdę dobry, może w

przyszłości będzie sławnym piłkarzem. Zresztą prawie wszyscy pozostali koledzy też interesują się sportem, może oprócz **Kamila**

Czajkowskiego, który bardziej lubi chemię. **Patrycja Lassin** natomiast jest niezłą

biegaczką. **Paulina Drawc** jako starsza siostra jest opiekuńcza, podobnie jak **Amelia Biernat**. **Natalia Widrowska** jest naszą klasową humorystką, potrafi rozśmieszyć w każdej sytuacji, wprawiając nas w dobry nastrój. Natomiast obie **Wiktorie** (ciąg dalszy na str. 16)

klasa osiągamy dobre wyniki z matematyki. Wiele w tym zasługi naszej Pani, która codziennie dyscyplinuje nas do nauki,

stosując różne metody wychowawcze. Jest to niezbędne, gdyż każdy z nas ma inny charakter. Jesteśmy razem już od

KOCHAJĄCA ZWIERZĘTA - KLASA - III C c.d.ze str. 15

(Kurt i Młyńska), Oliwia Szczurow, Amelia Biernat i ja lubimy czytać, zwłaszcza książki bez ilustracji, gdyż rozbudza to naszą wyobraźnię.

Chłopców i dziewczynki łączy zamiłowanie do zwierząt. **Amelia Biernat** ma dwa psy i marzy o papudze. **Patrycja Lassin** -

wielbicielka kotów i psów, chciałaby w przyszłości prowadzić schronisko dla

zwierząt. Postanowiłam razem z nią założyć klub **SPZWK (Specjalna Pomoc Zwierzętom w Kielnie)**, którego celem będzie ratowanie cierpiących zwierząt. Na członków będziemy przyjmować

wszystkie osoby kochające zwierzęta i pragnące nieść im pomoc. Pewnie zapiszą się do naszego klubu także **obie Wiktorie, Łukasz, Kamil, Natalia, Oliwia i Paulina** jako właściciele psów lub kotów.

Moim zdaniem jesteśmy zgraną klasą, a

niebawem będą 3

lata za nami. Wydaje mi się, że wczoraj myślałam jakie będą te moje pierwszaki? Dziś już

wiem, że tworzycie

koleżeński, służący sobie pomocą zespół klasowy. Wielu z Was ma cechy przywódcze,

którym realizuję

mimo to wzajemnie się rozumiecie, lubicie ze sobą przebywać, troszczyć się o

nasze więzy będą się z czasem pogłębiać.

Pozdrawiamy wszystkie koleżanki i kolegów, przyjaciół ze szkoły oraz uczących nas nauczycieli. **Życzymy spokoju i radości w Święta Bożego Narodzenia oraz Szczęśliwego Nowego Roku.**

Ania Pustelnik

Niebawem wychowawczyni, **pani Ania Mischke** rozstanie się ze swoją klasą. Oto co nam powiedziała o swoich podopiecznych: To już

słabsze osoby. Jesteście moimi cudownymi uczniami, dzięki swoje marzenia, czuję ogromne

zadowolenie, widzę efekty naszej wspólnej pracy. Jestem z Was dumna, lubicie się uczyć poprzez zabawę i uczestniczyć w zajęciach ruchowych. Moi uczniowie zakochani są w zajęciach z edukacji matematycznej i w plastyce. Robią wszystko, aby nasza wspólna praca układała się dobrze. Nie szczędzą trudu i czasu, aby w naszej klasie było wesoło i radośnie. Moi uczniowie to dzieci, które kocha się z całego serca.

Szkolne Zespoły Kompetencyjne z Kielna - sukcesów ciąg dalszy

Po raz kolejny uczniowie z Kielna nie dali o sobie zapomnieć! W trwającym projekcie "Rozwój przez kompetencje", tym razem na pierwszym miejscu uplasowała się grupa przedsiębiorczości, kierowana przez p. A. Golik.

Przypomnijmy w czym rzecz.

Projekt "Rozwój przez kompetencje"

finansowany jest ze środków Unii Europejskiej z zasobów Europejskiego Funduszu Społecznego (EFS). W programie uczestniczy 100 gimnazjów z

województw: podlaskiego, warmińsko-mazurskiego, pomorskiego, kujawsko-pomorskiego. Ma na celu rozpowszechnianie interaktywnej edukacji, zwiększanie umiejętności pracy w zespole i wyposażanie uczniów w kluczowe umiejętności

niezbędne w codziennym życiu. Spośród szkół z terenu

gminy Szemud w projekcie uczestniczy tylko Gimnazjum w Kielnie. Nasi uczniowie rozpoczęli pracę w kwietniu 2010r. Wyłoniły

się wówczas dwa Szkolne Zespoły Kompetencyjne, liczące po 10 osób: matematyczno-przyrodniczy (w zeszłym

roku szkolnym prowadzony przez **pana Zdzisława**

Malinowskiego, aktualnie koordynowany przez **panią Małgorzatę Ługin**) oraz przedsiębiorczość (kierowana przez **panią**

Aleksandrę Golik). Prace zespołów są oceniane po każdym semestrze. Jak dotąd obie grupy miały

okazję wykonać po dwa projekty. Z dumą i bez cienia skromności przyznajemy, że nasi uczniowie zdobywali sukcesy za każdym razem w postaci wyróżnień lub wysoko zajmowanych miejsc w rankingu szkół. Tym razem ocenie podlegały prezentacje

Szkolne Zespoły Kompetencyjne z Kielna - sukcesów ciąg dalszy

wykonane w III semestrze, sprawdzane przez kadrę Naukową Uniwersytetu w Białymstoku. Na tym etapie szkoły realizowały zajęcia nowoczesną metodą projektową przy pomocy specjalistycznego sprzętu dydaktycznego. Ponadto każdy z uczestników wziął udział w wykładach naukowo- badawczych,

odwołujących się do tematyki związanej z określoną kompetencją matematyczno-

przyrodniczą lub przedsiębiorczą. Zespół Szkół z Oddziałami Integracyjnymi w Kielnie za pracę "Najlepsze dopiero przed nami, czyli co dalej po gimnazjum" uzyskał najwyższą ilość punktów, co pozwoliło im

ulożone na 13 pozycji w rankingu. Projekt trwa do 31 maja 2012 roku. Aktualnie grupy pracują nad tematami: "Sól soli nierówna" oraz "Kultura i zwyczaje wybranych krajów europejskich". Z niecierpliwością czekamy na ostateczne wyniki podsumowujące wszystkie etapy

projektu i moment

wręczenia
Certyfikatów
Uczestnika
Szkolnego Ruchu
Naukowego.

mgr Jowita Rawicka

HUMOR

Fąfarowie
przygotowują się do
wieczery wigilijnej.
W pewnej chwili

Fąfarowa pyta

męża:
- Czy zabiłeś już
karpia?
- Tak, utopiłem go.

CHCIAŁEM JUŻ ZAMKNAĆ DZIEŃ...

Chciałem już zamknąć dzień na klucz,
Jak doczytaną księgę,
Owinąć się czarną ciszą
I zasnąć na potęgę.

Aż tu za oknem wściekła zorza,
Budząca radość i przestrasza,
Rozbłysła niczym pożar,
Wybuchła jak orkiestra.

Oto dzień nowy i świat nowy
Tysiącem dziwów gra mi.
Zerwałem się na równe nogi,
Przed wysokimi stanąłem schodami.

Leopold Staff

KĄCIK ZAKOCHANYCH

REDAKCYJNA POCZTA

x x x

Karolino z III a gim.
kocham Cię do szaleństwa
- **Twój wielbiciel**

x x x

Darzę Cię wielką miłością.
Nie mogę Ci tego osobiście
wyznać, ale bardzo bym
chciała...

Na zawsze zakochana w
Tomku M. - koleżanka

x x x

Wesołych Świąt dla **Laury**
- od kochającego
chłopaka z V a.

x x x

Dla mojego słodkiego
Misiaczka - Konarada L.
buziaczki - Twoja
przyszła dziewczyna.

x x x

Słoneczko na niebie.
Uśmiecha się do Ciebie.
Promyki słoneczne migają.
Moje pozdrowienia Tobie
posyłają - dla **Agaty B. z I**
C gim. - od kolegi Maćka
z klasy I gim.

x x x

Agnieszko z III c gim.
kocham Cię do
szaleństwa - **Twój**
kolega z klasy.

"Gryziopiór" przyjazny uczniowi

Współczesna szkoła to nie tylko obowiązkowe lekcje, nie tylko dydaktyka i wychowanie.

Wychodząc naprzeciw oczekiwaniom uczniów i rodziców organizuje czas wolny dzieci, proponując im coś innego niż lekcje.

Ważne jest, by tego typu zajęcia rozwijały indywidualne możliwości tkwiące w każdym dziecku, dawały radość i satysfakcję

z tworzenia.

Szkoła przyjazna uczniowi to taka szkoła, która daje swoim podopiecznym możliwość rozwoju

zainteresowań, talentów, zapewnia zaspokojenie potrzeby uznania, aprobaty, stwarza

przyjazny klimat i daje poczucie więzi z innymi.

Jednym ze sposobów budowania wspólnoty szkolnej opartej na wzajemnym porozumieniu ucznia, nauczyciela i rodziców jest tworzone przez uczniów (pod opieką nauczyciela) czasopismo szkolne. Umożliwia ono realizowanie zadań

wychowawczych, inspiruje młodych ludzi do podejmowania działań kulturalnych, rozbudza

zainteresowania filmem, literaturą, muzyką, kształtuje nawyki czytelnicze, stwarza szansę promowania młodych talentów.

Młodzi redaktorzy mają okazję wejść w rolę prawdziwych dziennikarzy, rozwijać własną

aktywność i pisać indywidualne teksty, wywiady, wiersze, tworzyć strony artystyczne, związane ze środowiskiem i tematyką im najbliższą.

Gazetka szkolna pełni ważną funkcję informacyjną w środowisku. Pozwala szeroko zaprezentować

"Gryzipiór" przyjazny uczniowi

wydarzenia z życia szkoły i najbliższej okolicy. W takich gazetkach zamieszcza się informacje bliskie uczniom, różne ciekawostki, wywiady, sondaże, jak również własność twórczą czy dokonania i osiągnięcia uczniów szkoły.

Warto pamiętać o tym, że wszelkie działania twórcze nabierają

szczególnego sensu, gdy ich cel wykracza poza zdobycie dobrej oceny, gdy efekty

pracy ucznia mogą zaistnieć publicznie i znaleźć swoich odbiorców.

Niezastąpioną rolę odgrywają tu właśnie gazetki szkolne.

**" Dowiedz się, co Cię w Gryzipórce czeka:
Co miesiąc dowcipów rzeka,**

**W każdym numerze rozrywek worek,
Kilka krzyżówek, zdjęcia aktorek,
Gier i zagadek zapas niemały,
Ze szkolnej ławy różne kawały,
Połamiesz głowę, zjesz beczkę soli,
Ale zabawisz się tu do woli !
"Gryzipiór" to gratka nie byle jaka ,**

sposób szczególny,

ponieważ mam doświadczenie w pracy dziennikarskiej.
Towarzyszę

uczniom w

osiąganiu ich celów, podejmowaniu nowych zadań. Tworzę ten szczególny klimat .

zaufania, akceptacji.

Chcąc wspomagać rozwój ucznia muszę przede wszystkim uwzględnić

I dla dziewczyny i dla chłopaka,

**Dzisiejszy numer - dla Ciebie właśnie,
Niechaj Twój uśmiech nigdy nie gaśnie."**

Jestem twórcą, opiekunem gazetki szkolnej w Zespole Szkół w Kielnie od początku jej istnienia, czyli od 1993 roku.

Dlaczego redaguję gazetkę szkolną? Ponieważ jest to moja praca społeczna z dziećmi i młodzieżą, którą lubię i uważam, że nadaję się do tej działalności w

potrzeby, zainteresowania i problemy swych podopiecznych. Gazetka szkolna jest idealnym

miejscem do realizacji tych zadań.

Piszemy na wszystkie tematy, od tych szkolnych, poprzez regionalne, na ogólnokrajowych kończąc. Przez lata skład redakcji zmieniał się wielokrotnie, co jest rzeczą naturalną, ale opiekunem niezmiennie pozostaję ja.

Redaktorem w tym zespole może być każdy uczeń, który tylko wyrazi chęć pracy. Mogą to być

dzieci zdolne i mniej zdolne, młodsze i starsze oraz młodzież gimnazjalna. Tu jedni uczą się od drugich. Dzięki takiej pracy wszyscy członkowie zespołu redakcyjnego są bardzo zajęci.

W roku szkolnym 2010/2011 wzięliśmy udział w projekcie **Junior Media**. Jest to projekt dzienników regionalnych Polskapresse i Wydawnictwa Pedagogicznego OPERON skierowany do szkół uczniów i nauczycieli. Jest to nowy wymiar szkolnych gazetek.

Na Pomorzu do projektu Junior Media, któremu patronuje Dziennik Bałtycki przystąpiło ponad 100 szkół. Polega on na przeniesieniu naszych gazetek w

sferę Internetu,
by mogły być
dostępne dla
wszystkich w
całym kraju i nie

tylko. Nasza
gazeta powstaje
na szablonach
" Dziennika
Bałtyckiego".
"Gryzipiór"
robiony w
systemie
Redakcja on -iine
jest umieszczany

**" Gryzipiór " -
miesięcznik
uczniowski.** Adres
redakcji: Zespól
Szkół z Oddziałami
Integracyjnymi w
Kielnie, 84-208
Kielno, ul Szkolna
4, Tel. 58-676-07-14.

**Email:
Gryziopior6kielno@
onet.pl**

Redaguje zespól:
**mgr Waldemar
Kozakow -
redaktor naczelny
i opiekun gazety.**

na stronie www.juniormedia.pl jako e - gazeta,

można go drukować na
szkolnej drukarce
Opieka nad gazetką
szkolną wymaga
ogromnego zaangażowania

i pochłania bardzo dużo
czasu. Trudno z niej
zrezygnować, ponieważ
zawiodłoby się oczekiwania
i nadzieje młodych

redaktorów i czytelników.

mgr Waldemar Kozakow

**Beata Łaga- redaktor
tematyczny, Anna Pustelnik
dziennikarz, Paulina
Paczoska - dziennikarz,
Joanna Wenzel - redaktor
tematyczny.**

**Dominika Peliksze
z -ca redaktora
naczelnego, Nadia
janecka - sekretarz**

redakcji, **Mariusz
Klawikowski - redaktor
tematyczny, Piotr Cichy -
dziennikarz, Magdalena
Hopa - dziennikarz, Piotr
Mielewczyk - dziennikarz,
Joanna Klawikowska -
dziennikarz, Klaudia
Dobrzeńska - redaktor
tematyczny, Sławomir
jabłonkowski i Kamil Ukleja
- graficy.**

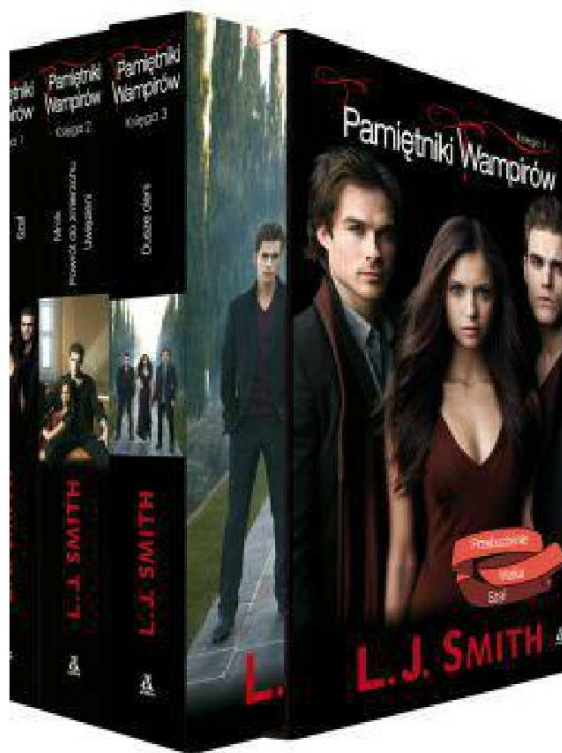
Pamiętniki Wampirów

Pamiętniki wampirów publikowana od 1991 roku seria powieści autorstwa amerykańskiej pisarki L. J. Smith, opowiadająca o nastoletniej dziewczynie zafascynowanej dwoma braćmi wampirami. Seria początkowo była trylogią, jednakże pod wpływem fanów autorka napisała część czwartą, Mrok. W 2008 roku Smith ogłosiła, że wyda kolejną trylogię zatytułowaną Pamiętniki wampirów: Powrót, w których głównym bohaterem będzie

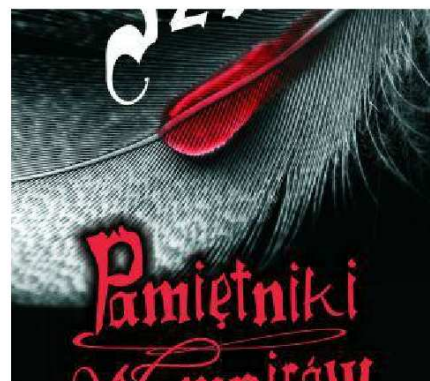
Damon. Pierwsza książka z tej trylogii, Pamiętniki wampirów: Powrót o zmierzchu, została

wydana 10 lutego 2009 roku. 6 lutego 2009 roku ogłoszono, że powstanie serial na podstawie książek. Emisja serialu została rozpoczęta we wrześniu 2009 w telewizji The CW. Jego producentem i scenarzystą jest Kevin Williamson.

W pierwszej części oryginalnej trylogii, Przebudzenie, Elena Gilbert jest uczennicą klasy maturalnej - popularna, piękna, ale niestety samotna po zerwaniu z Mattem

Honeycuttem. Kiedy atrakcyjny Włoch zjawia się w jej szkole i ignoruje jej próby zwrócenia na siebie jego uwagi, dochodzi do wniosku, że musi go zdobyć. Z pomocą przychodzą jej najlepsze przyjaciółki - Meredith Sulez i

Bonnie McCullough, która odkrywa u siebie zdolności medium. Tymczasem Stefano Salvatore jest wampirem próbującym rozpocząć nowe życie, a Elenę odrzuca, ponieważ

wygląda niemal identycznie jak jego utracona ukochana, Katherine von Swartzschild. Katherine przemieniła Stefano i jego starszego brata, Damona

Salvatore w wampiry 500 lat temu, a następnie popełniła samobójstwo więc bracia obwiniając się wzajemnie o jej

śmierć, zabili jeden drugiego. Nawet, gdy

Stefano przyznaje, że kocha Elenę i zaczynają chodzić ze sobą, ukrywa przed dziewczyną swoją prawdziwą naturę. Odkrywa ona prawdę po tym, jak jeden z nauczycieli liceum

zostaje zamordowany i miasto obwinia o tę zbrodnię Stefano. Elena wierzy, że mordercą nie jest Stefano, a jego brat, który próbuje ją uwieść.
Nadia Janecka

TRADYCJE I ZWYCZAJE BOŻONARODZENIOWE

Kiedy 24 grudnia rozbłyśnie pierwsza gwiazda Święta Bożego Narodzenia możemy uznać za otwarte. Wielu gości, 12 potraw, choinka, opłatek i śpiewanie kolęd aby usłyszał je Święty Mikołaj. Są takie

słowo wigilia ma wiele znaczeń, oznacza dosłownie straż nocną, w

tym sensie jest to czuwanie przed ważnym świętem kościelnym. W Polsce termin ten przyłgnął ściśle do 24.12, czyli do dnia poprzedzającego **Boże Narodzenie**. Sygnałem do rozpoczęcia wieczery jest pojawienie się pierwszej gwiazdki

symbolizującej Gwiazdę Betlejemską. Najważniejszym meblem

zaś jest stół, przy którym gromadzi się rodzina. Tradycyjnie jest przykryty białym obrusem, a pod nim, w centralnym miejscu

znajduje się sianko. Do tradycji należy pozostawienie jednego

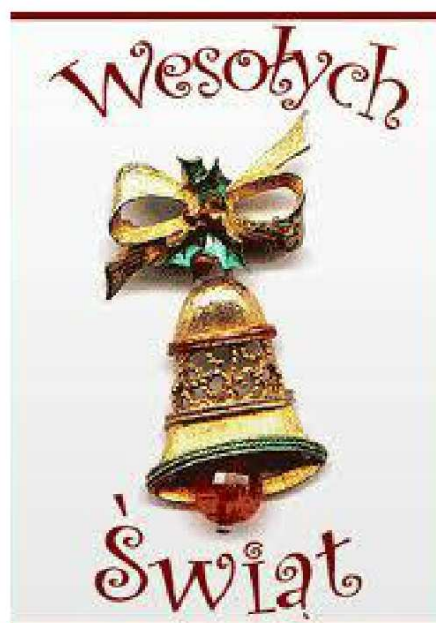
pustego miejsca dla przygodnego wędrowca. Oznacza to, że nasze drzwi są otwarte dla każdego, kto do nich zapuka. W domyśle jest to też wyraz pamięci o wszystkich bliskich, którzy odeszli.

Mariusz

elementy, bez których ten magiczny czas traci klimat. **Wigilia czyli dzień przed**

Wieczór nawiązuje do spotkań pierwszych chrześcijan obchodzących Ostatnią Wieczerzę. Samo

*Drogim Czytelnikom i Sympatykom
Radosnych Świąt Bożego Narodzenia
spędzonych w atmosferze
sredeczności i miłości
życzy Redakcja*

Na święta Bożego Narodzenia wiele osób czeka cały rok, żeby w tą wyjątkową chwilę spotkać się wszyscy razem. Kiedy cała rodzina zagości w danym domu wpatruje się w niebo wypatrując pierwszej gwiazdki. Ta tradycja zrodziła się ze wspomnieniem gwiazdy betlejemskiej, która wskazała mędrcom drogę do nowo narodzonego **Mesjasza**. Gdy pierwsza gwiazdka zagości na niebie to wszyscy zasiadają do wieczerzy wigilijnej, łamią

się opłatkiem i składają sobie przy tym życzenia.

Miejsce dla niespodziewanego gościa.

W Polskiej tradycji przy wigilijnym stole zostawia się

jedno miejsce dla niespodziewanego gościa. Na wigilijnym stole powinny znaleźć się 12 potraw, a szczególnie ryby, który zajmują tam wyjątkowe miejsce. Kiedy wszyscy najedzą się nadchodzi czas rozdawania prezentów i na tą chwilę czekają zwłaszcza dzieci, które o niczym innym nie myślą. Po tym bawią się otrzymanymi prezentami lub oglądają je a dorośli, rozmawiają jednak najciekawszym eksponatem jest pięknie przyozdobiona choinka na której często wiszą słodczyce.

Ania

Zwyczaj rozścielania na podłodze i pod

obrusem słomy lub siana.

Zwyczaj ten wywodzi się z czasów pogańskich i ma związek z pradawnym świętem agrarnym. Często w Wigilię pod obrusem umieszczano siano, na wsiach ustawiano także w kącie izby snop lub cztery snopy słomy, po jednym w

każdym rogu. Obrus koniecznie zasłany być musiał na sianie, w

czterech kątach izby jadalnej stały cztery snopy jakiegoś niemłóconego zboża.

Protestanci mieszkający w dawnej Polsce uważali ten zwyczaj za przesadę. **Adam Gdacjusz** (poł. XVII

w.) tak o tym pisał: (...) i to jest rzecz nagany godna, że niektórzy, kiedy w wilią

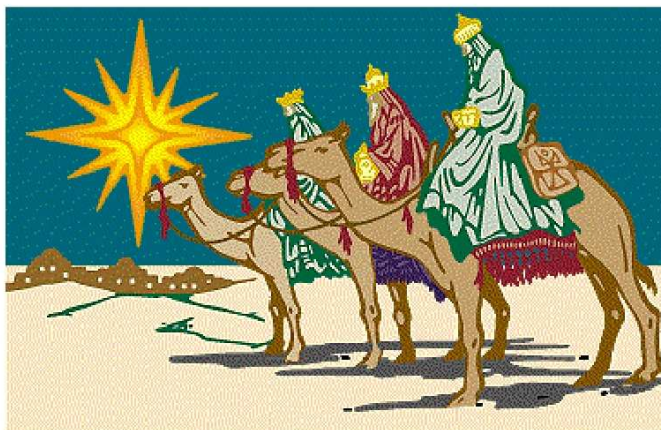
TRADYCJE I ZWYCZAJE BOŻONARODZENIOWE

jeść mają, na stole słomą rozpościerają, a na oną słomą obrus kładą, a potem słomą drzewa sadowe wiążą. A kładli po to, by w następnym roku był urodzaj.

W dawnej Polsce (XVI - XVIII w.) nie znano choinki, zwanej też drzewkiem. Zwyczaj ten pojawił się dopiero na początku XIX w. i

przyszedł do nas Niemiec. Dostyc szybko zaczął się szerzyć wśród mieszczan i

inteligencji polskiej. Zanim nastąpiła choinka jej funkcje pełnił sad lub

podłużniczką, czyli jodełką zawieszoną u

sufitu wierzchołkiem w dół. Zawieszano na nich, podobnie jak na choince, wiele ozdób i świecidełek, pierników i cukierków.

Na Pomorzu natomiast na początku XVIII w. rozpowszechniony był inny zwyczaj przystrajania świecidełkami różeg dla dzieci.

dworzanom królowie, służbie magnaci i

szlachta.

Znana jest anegdota o Stańczyku, według której król Zygmunt August raz zapomniał swym

Kolęda

Innym rozpowszechnionym w dawnej Polsce zwyczajem był obyczaj dawania i

przyjmowania w

wigilię Bożego Narodzenia lub na Nowy Rok prezentów, tzw. kolędy. Kolędę dawali swoim

dworzanom dać podarki na Wigilię. Przez cały wieczór **Stańczyk** chodził smutny, aż

wreszcie zapytany o powód, odpowiedział: " Dla mnie rok nie nowy, bo suknie mam stare".

Słyszac to **Zygmunt August** podarował **Stańczykowi** nowy żupan, pas i buty. Czasem magnaci byli tak chojni dla służby, że dawali im na kolędę konie, rzędy końskie, pasy słuckie, bobrowe kołpaki czy szable. Nie dziwi więc fakt, że służba czekała na ten

TRADYCJE I ZWYCZAJE BOŻONARODZENIOWE

dzień z utęsknieniem.

Franciszek Zabłocki tak pisze: " Mamy tyle czeladzi, każdy chce kolędy, Trzeba wszystkim coś wetknąć, taki zwyczaj wszędy. Rok też na to czekali, raz w gody ta łask".

Prezenty Gwiazdkowe

Dzisiejszą tradycję wręczania

świętecznych prezentów zawdzięczamy

Marcinowi

Lutrowi, który w 1535 roku domagał się, aby protestanci zaniechali zwyczaju św. Mikołaja, a prezenty dawali swoim dzieciom jako dar samego **Dzieciątka Jezus**.

Z czasem wszystkie kraje chrześcijańskie, także katolickie przyjęły tę praktykę. Jednakże ślad dawnej tradycji biskupa św. Mikołaja nadal rozpoznajemy w postaci tzw. gwiazdora ubranego w szaty biskupie, z mitrą i pastorałem, względnie nazywanego wprost **Santa Claus** (kraje

anglosaskie) czy

Sinterklaas (Holandia). To on w wigilię Bożego Narodzenia przynosi nadal prezenty, to

dzieci nadal ze

swoją dziecięcą wiarą piszą do niego listy.

Opłatek

Wigilijny zwyczaj łamania się opłatkiem należy do najtrwalszych i

najwyższych tradycji Bożego Narodzenia.

Dzielenie się opłatkiem, choć niekoniecznie w Wigilię, praktykowali już najwcześniejsi chrześcijanie. Otrzymywali go ci, którzy nie byli na mszy. Od dawna, tuż przed wieczerzą, łamano się opłatkiem z członkami rodziny, służbą, kolędnikami i oczywiście duchami przodków. Nawet zwierzęta gospodarskie dostawały opłatek od swego gospodarza. Nie ma solidnego studium, które wskazałoby kiedy i w

jakich okolicznościach ta tradycja zakorzeniła się w Polsce. Najstarsza wzmianka źródłowa

pochodzi z końca XVIII wieku. Dzisiaj jest to już wyłącznie polski zwyczaj, którego najważniejszym przesłaniem jest pojednanie.

Dzieląc się opłatkiem składamy sobie życzenia dobra wszelakiego, zapominamy o urazach, wybaczamy winy.

Święty Mikołaj

Św. Mikołaj w dawnej Polsce krążył w asyście dwóch małych aniołków oraz krzepkiego dziadka wyznaczonego do wodzenia na łańcuchu diabła, bo on być musiał.

Takie przedziwne grono obchodziło już od rana domy, by uszczęśliwić dziatwę podarkami (...) Święty Mikołaj, ubrany po biskupiemu, choć niekiedy przypominający swą sylwetką czy głosem miejscowego organistę, rozsiadłszy się dostojnie na stołku, urządzał

najpierw **examen**.

Dzieci musiały odmawiać pacierz lub odpowiadać na pytania z

katechizmu. (...) A potem aniołki w komeżkach i z wianuszkami na głowach podsuwały świętemu koszyki czy ów wór ze wspaniałościami, by miał czym nagradzać. Chyba,

że egzamin ktoś oblał. Wtedy dostawał różgę (...). **(Józef Szczypka, Kalendarz polski).**

Jasełka

Słowo jasełka pochodzi od słowa jaseła, a oznaczającego bydłęcy żółb. Tak powstał żółbek. To bożonarodzeniowe przedstawienie

zwane jest również szopką. Pierwsze jasełka urządził

święty Franciszek z Asyżu. Zwyczaj ten, z początku w postaci nieruchomych figur, później ruchomych, a nawet

kukiełek, ponieśli w świat jego zakonni bracia. Wystawiano je głównie w większych domach, na ulicach, placach.

jedną z najmłodszych tradycji wigilijnych. Początkowo popularna była "jodełka", czyli wierzchołek

sosny, jodły lub świerku zawieszony u pułapu. Drzewko to miało chronić dom i jego mieszkańców od złych mocy. Choinka w obecnej formie przyjęła się w Polsce dopiero w XVIII w. i zwyczaj ten przeniósł się z Niemiec. Opisuje to m.in. **Zygmunt Gloger** w

Choinka

Na wigilie Bożego Narodzenia niemal każda polska rodzina umieszcza w swoim mieszkaniu i dekoruje **choinkę**. Jest to

"Encyklopedii Staropolskiej": "Za czasów pruskich, tj. w latach 1795-1806, przyjęto od Niemców zwyczaj w Wigilie Bożego Narodzenia ubierania dla dzieci sosenki lub jodełki

orzechami, cukierkami, jabłuszkami i mnóstwem świeczek woskowych".

Kościół był początkowo niechętny temu zwyczajowi, lecz szybko nadal choince chrześcijańską symbolikę "biblijnego drzewa wiadomości dobra i zła" pod którym rozpoczęła się historia ludzkości. Na choince nie może zabraknąć jabłek,

bo właśnie te owoce były na owym biblijnym drzewie, a ponadto jabłko symbolizuje zdrowie.

Wśród iglastych gałązek widać się łańcuchy, lekkie, słomkowe i bibułkowe, są pamiątka po wężukusicielu. Gwiazda na szczycie drzewka symbolizuje gwiazdę betlejemską, która wiodła Trzech Króli do

Dzieciątka Jezus. Świeczki na gałązkach to jak okrusz ognia, który dawniej płonął w izbie przez całą noc wigilijna, aby przychodzące na ten czas dusze przodków mogły się ogrzać. Choinki ubierano także w piernikowe figurki ludzi i zwierząt, lukrowane kolorowo, posypane makiem, szczególnie

okazale prezentowała się

postać Św. Mikołaja. Tak ustrojona choinka stała w domu do Trzech Króli.

Weronika

Zebrali i napisali:

**Mariusz Klawikowski,
Anna Pustelnik i
Weronika Naczek**

Historia naszej szkoły Lata 1965-1967.

W roku szkolnym 1965\1966 uroczystość rozpoczęcia roku szkolnego odbyła się pierwszego września. Do klasy pierwszej przyjęto 13 uczniów. Rok 1966 - to obchody 1000 lecie Państwa Polskiego.

23 kwietnia 1966 r. na spotkanie z przedstawicielem Dowództwa

Marynarki Wojennej przybyła młodzież i społeczeństwo wsi Kielno. Spotkanie upłynęło w

atmosferze.

Dnia 9 czerwca została zorganizowana wycieczka dla uczniów klas starszych przy pomocy Powiatowej Rady Narodowej w Wejherowie. Celem podróży był zamek w Malborku oraz zwiedzanie plaży i

mola w Sopocie. Na wycieczkę pojechali j 60 osób.

Zakończenie roku szkolnego odbyło się 24 czerwca 1966 roku. Na 144 uczniów promocję otrzymało 108 uczniów. Pozostało w tej samej klasie 6 uczniów.

W roku szkolny 1966\1967 do klasy

po "Szwajcarii

Kaszubskiej"-
Mirachowo -
cegielnia i szkółka
drzew, stacja
kolejowa w

Miechucinie,

Chmielno -
ceramika kaszubska
Kartuzy - zabytki i
Muzea Kaszubskie
oraz Wierzyca.

16 maja 1967 roku

do szkoły
przyjechali aktorzy
teatru z Gdańska.
Przedstawienie
nosiło tytuł "Chytry

pierwszej zapisano 18
uczniów. W szkole

powitano nową
nauczycielkę, absolwentkę
Liceum Pedagogicznego w
Wejherowie **panią Wandę
Miller** z Chwaszczyna.

Ósmy październik 1966
rok z okazji Dnia Wojska
Polskiego w "Domu
Rybaka" we
Władysławowie odbyło się
spotkanie oficerów rezerwy
z dowództwem W K R w
Wejherowie i władzami
powiatowymi.

Dwudziesty czwarty
październik 1966 r.
wycieczka dla młodzieży

lis".

Zakończenie roku
szkolnego. Promocję
otrzymało 123 uczniów, a

8 uczniów będzie
powtarzać klasy.

Opracowała: **Paulina
Paczoska**

Hasło miesiąca:

**"Zima jest piękna
do pewnego
stopnia...
Celsjusza".**

Tadeusz Gicgier